Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednolamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza.

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 29 | **Puck, środa, dnia 20 lipca 1927 r.** | **Rok 1**

Treść:

196. Rozp. policyjne p. Wojewody Pomorskiego z dnia 9. VI. 1927 r.
197. Sprostowanie błędów drukarskich jakie miały miejsce w rozporządzeniu policyjnem o kąpaniu się w morzu z dnia 23 maja rb. (Orędownik Urzędowy pow. morskiego nr. 26 poz. 168).
198. Obwieszczenie o powołaniu rezerwistów na ćwiczenia w r. 1927.
199. Rozp. policyjne w sprawie dorożkarstwa w mieście Gdyni.
Ogłoszenia.

196.

Rozporządzenie Policyjne.

Na podstawie §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z 30 lipca 1883 i §§ 6, 12 i 15 ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. rozporządzam co następuje:

§ 1.

Znosi się rozp. policyjne Prezesa rejencji w Gdańsku z dnia 23 lutego 1889 r. dotyczące ochrony kąpiących się przed niebezpieczeństwem utonięcia. (Dz. Urz. Królewskiej Rejencji w Gdańsku nr. 15, z dnia 13 kwietnia 1889 r., str. 77).

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem, w którym nabierze mocy obowiązującej rozporządzenie policyjne Starosty morskiego w tymsamym przedmiocie.

Toruń, dnia 9 czerwca 1927 r.

II B.-6577/27.

Wojewoda w/z. Dr. Seydlitz.

Powyższe rozporządzenie policyjne Pana Wojewody Pomorskiego ogłaszam w związku z mojem rozp. polic. o kąpaniu się w morzu i akcji ratunkowej oraz porządku na plaży morskiej z dnia 23 maja 1927 r. (Oręd. Urz. pow. morskiego nr. 26 poz. 168).

Puck, dnia 11. 7. 1927 r.

L. dz. II-58-5495/27 St. Starosta: w z. Bała.

197.

Sprostowanie

błędów drukarskich jakie miały miejsce w rozporządzeniu policyjnem o kąpaniu się w morzu z dnia 23 maja rb. (Oręd. Urz. pow. morskiego nr. 26 poz. 168).

W rozp. policyjnem o kąpaniu się w morzu i akcji ratunkowej oraz porządku na plaży morskiej z dnia 23 maja rb. (Oręd. Urz. pow. morskiego nr. 26 poz. 168) zaszły następujące błędy drukarskie:

W § 1 wierszu 7 wyżej podanego rozporządzenia zamiast słowa: „wyznaczam" winno stać „wyznaczą".

W tymże § wierszu 12 zamiast słowa: „wynna" należy stawić słowo „winna".

W tymże § wierszu 13 zamiast słowa „okazać" winno stać słowo „okalać".

W § 3 wierszu 14 zamiast słowa „welerjanowe" winno stać „walerjanowe".

W § 11 wierszu 2 zamiast słowa „od" winno stać „do".

W § 14 pkt. c. w wierszu 3 pomiędzy słowa: „które a względnie", należy wsunąć słowo „stanowią", zatem zdanie to winno mieć brzmienie następujące: „uskutecznienie bez zezwolenia miejscowej władzy policyjnej jakichkolwiek czynności, które stanowią wzgl. mogą stanowić przeszkodę w publicznem użyciu plaży."

Puck, dnia 11. 7. 1927 r.

L. dz. II-58-5495/27. St. Starosta: w z. Bała.

198.

D. O. K. VIII.
L. p. 5586/Og.

Obwieszczenie

o powołaniu rezerwistów na ćwiczenia w r. 1927.

Minister Spraw Wojskowych zarządził rozkazem z dnia 15 marca 1927 r. wydanym na podstawie art. 70 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z 23. V. 1924 powołanie w roku bieżącym:

a) na 4-tygodniowe ćwiczenia wojskowe podoficerów i szerogowców rezerwy roczników: R. 1902 z piechoty (za wyjątkiem nadkontyngensowych niewyszkolonych), czołgów i łączności.
R. 1900 i 1899 z wszystkich rodzajów broni i służb (z wyjątkiem marynarki wojennej), którzy z jakichkolwiek powodów nie odbyli ustawowych ćwiczeń w roku 1925 i w roku 1926.
R. 1898, 1891 i 1890 — tylko podoficerów wszystkich rodzajów broni i służb, z wyjątkiem marynarki wojennej,
R. 1903, 1902 i 1901 — podoficerów i szeregowców w lotnictwie (tylko personel latający, piloci i strzelcy lotn.) oraz w balonach tylko szykowacze.

b) na 3-tygodniowe ćwiczenia wojskowe podoficerów i szeregowców R. 1898, 1897 i 1896 — w lotnictwie (tylko personel latający, piloci i strzelcy lotn.) oraz w balonach tylko szykowacze.

Rezerwiści objęci rozkazem o powołaniu na ćwiczenia, zamieszkali wzgl. przebywający w odnośnej gminie, pow. tut. którzy nie otrzymali dotychczas kart powołania na ćwiczenia wojskowe, wzgl. którzy z jakichkolwiek innych powodów nie odbyli w roku bieżącym powyższych ćwiczeń wojskowych, winni zgłosić się najpóźniej do dnia 15 sierpnia 1927 r. w P. K. U. Kościerzyna przy ul. Wojskowej o godz. 8-mej skąd odesłani będą do swoich oddziałów wojskowych

Powołani mają przynieść książeczki wojskowe, karty mobilizacyjne i wszystkie dokumenty wojskowe jakie posiadają.

Winni niezastosowania się do niniejszego wezwania będą karani — stosownie do postanowienia art. 115 ust. 2 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej — według § 92 (113) K. K. Wojsk., o ile nie ulegną karze za dezercję.

Zwolnieni od zgłoszenia się w myśl niniejszego wezwania są rezerwiści którzy:

1) otrzymali odroczenie ćwiczeń do r. 1928 na skutek próśb wniesionych do P. K. U. przed ogłoszeniem niniejszego obwięszczenia.

2) zostali zwolnieni do rezerwy lub stale urlopowani po ukończeniu w roku bieżącym lub ubiegłym przepisanej służby w wojsku stałem.

3) odbyli już przepisane ustawą ćwiczenia.

4) wyłączeni od spełnienia obowiązków służby wojskowej decyzją właściwej władzy wojskowej na mocy art. 8 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

5) w oznaczonym niniejszem obwieszczeniem terminie stawiennictwa będą znajdować się w areszcie śledczym lub odbywać karę pozbawienia wolności w areszcie, więzieniu, domu poprawy lub twierdzy.

6) na podstawie zezwolenia władz wojskowych przebywają zagranicą, lub otrzymali zezwolenie na wyjazd zagranicę.

7) posiadają niebieskie karty mobilizacyjne.

8) funkcjonarjusze pol. państw. i pol. województwa śląskiego.

9) na podstawie zaświadczeń i wniosków właściwych dyrekcyj kol.:

a) naczelnicy (zawiadowcy) stacyj, kierownicy ruchu, telegrafiści, maszyniści, pomocnicy maszynistów i wszyscy inni funkc. kolei państwowych,

b) kandydaci kolejowi, kształcący się na kursach służby eksploatacyjnej, przy dyrekcjach kolei państw. w Warszawie, Lwowie i Gdańsku.

Udokumentowane i należycie ostemplowane podania o odroczenie do r. 1928 można wnosić do P. K. U. Kościerzyna najpóźniej do dnia 1 sierpnia 1927 r.

Wniesienie podania nie zwalnia od zgłoszenia się jeżeli powołany nie otrzyma odpowiedzi do dnia 10 sierpnia 1927 r.

Dowódca Okręgu Korpusu Nr. VIII.
(—) Leon Berbecki
Generał Dywizji.

Uwaga! wszyscy powołani winni zabrać ze sobą żywność na czas drogi do swej formacji oraz swoje własne przybory do jedzenia (łyżkę, widelec i t. p.). Rezerwistom przybywającym koleją z gmin odległych od P. K. U. więcej niż 25 klm. koszty przejazdu koleją będą zwrócone w razie przedstawienia zaświadczenia właściwego zarządu gminnego (magistratu), stwierdzającego, że powołany rezerwista przebywał w tej gminie przed udaniem się do P. K. U.

Powyższe obwieszczenie podaję do ogólnej wiadomości i polecam pp. Burmistrzom, Sołtysom oraz Przeł. obsz. dw., aby sprawdzili i dopilnowali zgłoszenie się wszystkich rezerwistów podlegających ćwiczeniom, a niezawezwanych kartą powołania.

Starosta: w. z. Bała

199.

Rozporządzenie policyjne

w sprawie dorożkarstwa w mieście Gdyni.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policji z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. ust. prusk. str. 195) i §§ 37 i 76 ordynacji procederowej z dnia 26 lipca 1900 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 871) rozporządzam za zgodą Pana Wojewody Pomorskiego i Magistratu na obwód policyjny miasta Gdyni co następuje:

I. Uruchomienie.

§ 1.

Nikomu nie wolno wykonywać dorożkarstwa bez pisemnego policyjnego zezwolenia.

§ 2.

Dorożki muszą być trwałe, o przyzwoitym wyglądzie, wygodne i zawsze dobrze utrzymane.

Muszą zwłaszcza być zewnętrznie dobrze polakierowane i wewnątrz wyłożone obiciem czystem i niepodartem. Muszą być urządzone na sprężynach lub osadzone na resorach, posiadać okrycie zaopatrzone z przodu i z boków okienkami. Letnie dorożki mogą być bez nakryć.

§ 3.

Wszystkie dorożki muszą być zaopatrzone w błotniki, stopnie nie mogą być urządzone do podnoszenia i muszą być wygodne do wsiadania i wysiadania.

§ 4.

Podczas sanny można używać do jazdy odpowiednich sanek; trzaskanie z bicza jest w obrębie miasta zakazane.

§ 5.

Każda dorożka i sanki muszą być oznaczone z obydwóch stron i z tyłu przydzielonemi czerwonemi numerami na białem tle w wysokości 10 cm. i odpowiedniej szerokości, umieszczonemi na miejscu widocznem.

Każda dorożka musi być zaopatrzona w dwie przymocowane do kozła latarnie, które zapalone z nastaniem zmierzchu pokazują czerwone numera dorożki w rozmiarach koloru jak powyżej.

Każda dorożka albo sanki muszą posiadać przy koźle biało-czerwoną chorągiewkę blaszaną, dla oznaczenia na miejscu postoju przyjętego zamówienia.

§ 6.

Konie muszą być silne bez szkodliwych wad, a uprząż na konie musi być trwała, od woli zaś właściciela pojazdów zależy użycie do jazdy dorożek jedno lub 2-konnych.

II. Obowiązki właścicieli dorożek.

§ 7.

Wszystkie pojazdy, wozy i sanie muszą być przed uruchomieniem przedstawione władzy policyjnej do zbadania Po uznaniu za odpowiednie zarządza się namalowanie przydzielonych numerów w kolorze i rozmiarach jak § 5 i wydaje się pozwolenie na uruchomienie dorożki. Samowolne malowanie albo zmiana numerów jest zakazane.

§ 8.

Policyjne zgłoszenie i uznane za odpowiednie dorożki musi właściciel w oznaczonym dniu uruchomić i odtąd w ruchu utrzymywać. Jeżeli właściciel chce dorożkarstwo zwinąć, musi o tem 8 dni przed unieruchomieniem zawiadomić władzę policyjną.

Do upływu ośmiu dni — odmeldowania, może być właściciel policyjnie zmuszony stawić do publicznego użytku dotąd utrzymywane w ruchu dorożki.

§ 9.

Na każdorazowe wezwanie władzy policynej dorożka musi być przedstawiona do lustracji w miejscu i w czasie oznaczonym.

Jeżeli dorożka okaże się nieudatną do użycia, winien o tem właściciel w przeciągu 24 godzin donieść władzy policyjnej. W tym wypadku jak również w razie wycofania mu przez władzę policyjną dorożki jako niezdatnej do użytku, obowiązany jest w ciągu 3-ch miesięcy przedstawić ją do rewizji (§ 7), albo zastąpić przez nową dorożkę.

§ 10.

Właściciel obowiązany jest policyjnie koncesjonowane dorożki swoje utrzymywać w ruchu w czasie od 1. 6.—15. 9. od godz. 6-tej do godz. 24-tej, natomiast w czasie od 16. 9.—31. 5. od godz. 7-ej do godz. 21-ej.

Godziny obowiązkowego utrzymywania w ruchu dorożek koncesjonowanych, może władza policyjna każdorazowo inaczej ustalić, zaś od woli właściciela zależy utrzymywanie dorożek w ruchu poza ustalonemi godzinami.

O ile dorożka z powodu szczególnych przeszkód nie może w oznaczonym czasie zajechać, musi właściciel najpóźniej do godz. 9-tej rano donieść o tem władzy policyjnej.

§ 11.

Zamówienia do jazd wcześniejszych przed oznaczonym czasem wyjazdu jest właściciel obowiązany wykonywać, wcześniejsze jazdy muszą być jednak najpóźniej do godz. 9-tej wieczorem poprzedniego dnia zamówione u właściciela dorożki,

Jeżeli właściciel po przyjęciu zamówienia z powodu ważnej przeszkody nie może dostarczyć dorożki, musi jaknajwcześniej zawiadomić zamawiającego, albo postarać się o dostarczenie mu na oznaczony czas innej dorożki.

Do wykonywania nocnych jazd poza godzinami ustalonemi przez władzę policyjną jest właściciel zobowiązany tylko na poprzednie zamówienie.

§ 12.

Właściciel dorożki musi prowadzić spis woźniców, zawierający imię i nazwisko każdego woźnicy, tegoż wiek, miejsce urodzenia i mieszkanie oraz dzień i wóz, którym woźnica powoził.

O każdej zmianie należy władzy policyjnej donieść, od której zależy zezwolenie.

§ 13.

Żaden woźnica nie może być jako kierowca dorożki dopuszczony, nim władza policyjna nie stwierdzi jego zdolności i udzieli mu dla jego osoby ważnego wykazu dorożkarskiego. Niedorośli, ułomni albo nie posiadający znajomości jazdy, również karani za zbrodnię lub występek albo osoby oddające się pijaństwu nie będą jako woźnice dopuszczeni a znajdującym się w służbie zostanie zezwolenie cofnięte.

III. Obowiązki woźniców.

§ 14.

Bez zezwolenia policyjnego nie może nikt obejmować prowadzenia dorożki. Nie może żaden woźnica bez pozwolenia właściciela dorożki i policji prowadzenia przydzielonej mu dorożki oddać innemu woźnicy. Każdorazową zmianę mieszkania winien woźnica w przeciągu 24 godzin zgłosić u władzy policyjnej.

§ 15.

Każdy woźnica musi posiadać w skórzanej torbie swój wykaz dorożkarski, niniejsze rozporządzenie i obowiązującą taryfę. Sam musi być czysto i niepodarto ubrany oraz jest odpowiedzialny za czystość wozu.

§ 16.

Miejsce postoju wyznacza władza policyjna. Skoro tylko jazda zostanie wykonaną, musi woźnica natychmiast wracać na swoje miejsce postoju.

§ 17.

Na dworcu kolejowym zamówione i niezamówione dorożki muszą się osobno ustawić na miejscach raz na zawsze przez władzę policyjną wyznaczonych, a to: zamówione dorożki na lewo, niezamówione na prawo przed wejściem na dworzec.

§ 18.

Tylko z pasażerami nadjeżdżające dorożki mogą zajeżdżać przed główne wejście dworcowe, muszą jednak, jak tylko pasażerowie zejdą z dorożki i bagaż zostanie złożony, udawać się w właściwe szeregi dorożek.

§ 19.

Na dworcu kolejowym, skoro tylko oznajmiono przybycie pociągu, musi woźnica siadać na kozieł i być w pogotowiu do odjazdu.

§ 20.

Po przybyciu pociągu nie może żadna dorożka zajeżdżać przed wyjście dworcowe.

Dorożki muszą pozostać na swoich miejscach postoju i z tychże muszą odjeżdżać.

Goście mają się udawać na miejsce postoju dorożek. Woźnice nie mogą ani z budynku kolejowego, ani też z peronu odnosić bagaży pasażerów.

§ 21.

Podczas pobytu swego na dworcu kolejowym muszą woźnice bezwzględnie wykonywać zarządzenia stacjonowanych tamże urzędników policyjnych, a w nieobecności tychże, zarządzeń naczelnika stacji lub delegowanego przez niego urzędnika kolejowego.

Woźnicom nie wolno stać przed wejściem dworcowem wewnątrz lub zewnątrz gmachu, o ile stanie to utrudnia swobodny ruch pasażerów.

§ 22.

Dorożka niezajęta musi jechać stępa, zaś zajęta, o ile na to pozwalają przepisy policyjne średnim kłusem.

§ 23.

Paszenie koni jest tylko dozwolone na miejscach postoju i to tylko z zawieszonych worków lub naczyń.

§ 24.

Skoro tylko dorożka znajduje się w jeździe, bez względu na to, czy jest zajęta, nie wolno woźnicy palić tytoniu.

§ 25.

Do samych jazd z bagażem nie mogą dorożki być używane. Woźnice nie mogą odmówić podróżnym przyjęcia ich bagażu i innych przedmiotów, które bez trudności w dorożce można umieścić. Na siedzeniach nie wolno umieszczać zwierząt ani jakichkolwiek nieczystych przedmiotów.

§ 26.

Zamawianie publiczności, aby ich skłonić do wyboru dorożki, jest wzbronione.

§ 27.

Przy jazdach na czas lub na przestrzeń może woźnica zażądać należytość za jazdę zaraz przy wsiadaniu gości. Przy jazdach do dworca kolejowego winna być należytość za jazdę pobrana przed przybyciem na dworzec.

§ 28.

Jeżeli wskutek okoliczności niezależnych od woźnicy jazdę przerwano z powodu czego nie może być ukończoną, natenczas należy pobrać należytość za jazdę według stosunku przebytej części przestrzeni.

Jeżeli natomiast przerwa jazdy nastąpiła z winy woźnicy albo niezdatności wozu lub koni, nie wolno pobierać żadnej należytości za jazdę, a wpłaconą z góry należytość winien woźnica pasażerowi zwrócić.

§ 29.

Na miejscu postoju, albo na dworcu kolejowym lub podczas jazdy na miejsce postoju nie może woźnica nikomu jazdy odmówić jak długo dorożka nie zostanie przez osoby lub rzeczy zajęta. Jazdę na dalsze oddalenia ponad 4 kilom. poza obręb miasta Gdyni, nie jest woźnica obowiązany przyjąć.

§ 30.

Zamówienia na jazdy, które woźnica przyjął do późniejszego wykonania, jest tenże również obowiązany wykonać. Jeżeli jednak po przyjęciu zamówienia zajdą przeszkody skutkiem nieprzewidzianych okoliczności do wykonania ich swoją dorożką, natenczas winien się tenże postarać o wczesne zawiadomienie o tem zamawiającego albo o dostarczenie mu na oznaczony czas innej dorożki.

Osobom nietrzeźwym można odmówić jazdy, zaś obciążanym zakaźnemi chorobami, jazda musi być odmówioną.

§ 31.

Każda na miejscu postoju zamówiona, a nie zaraz odjeżdżająca dorożka musi być wyraźnie oznaczona przez umieszczoną na koźle widoczną chorągiewkę (§ 5). Taksamo należy oznaczać dorożki znajdujące się w jeździe po pasażera. Oznaczenie dorożki jako zajętej bez przyjętego zamówienia lub wcześniej niż jedną godzinę przed zamówieniem dorożki, jest zakazane.

§ 32.

Woźnicy nie wolno bez zezwolenia wpierw zamawiającego pasażera, kogokolwiek przyjąć na kozieł albo do wozu, ani też zapraszać do współjazdy.

§ 33.

Woźnica może żądać tylko zapłaty według taryfy, piwnego nie wolno mu żądać.

§ 34.

Po zejściu pasażerów z dorożki, musi woźnica natychmiast zbadać, czy nie pozostały we wozie jakie rzeczy i te pasażerom natychmiast oddać. Jeżeli to nie jest możliwe, musi znalezione przedmioty niezwłocznie a najpóźniej następnego dnia oddać władzy policyjnej, a do tego czasu starannie je przechować.

§ 35.

Wykaz dorożkarski jest legitymacją woźnicy i tenże jest obowiązany przy każdorazowem wystąpieniu ze służby u właściciela dorożki wykaz drożkarski w ciągu 24 godzin oddać władzy policyjnej.

§ 36.

Woźnica dorożki musi odnosić się do pasażerów przyzwoicie i wstrzymywać się od wszelkich czynności, jak krzyków, przekleństw, bicia, dręczenia koni lub tp., zwracających publiczną uwagę i niezadowolenie. Pijaństwo dorożkarza w służbie pociąga za sobą wykluczenie woźnicy od prawa prowadzenia dorożki.

§ 37.

Woźnica musi bezwzględnie zastosować się do wskazówek urzędników policyjnych mających obowiązek utrzymywania porządku w dorożkarstwie, a mianowicie jest obowiązany swoje papiery legitymacyjne na żądanie przedłożyć urzędnikowi policyjnemu.

§ 38.

Ustalona przez władze policyjne taryfa dorożkarska jest częścią niniejszago rozporządzenia we wszystkich swoich postanowieniach. Jeden egzemplarz taryfy musi właściciel w każdej dorożce tak umieścić, aby mogli ją pasażerowie wygodnie czytać.

IV. Dotyczy dorożek samochodowych.

§ 39.

Powyższe przepisy niniejszego rozporządzenia policyjnego mają analogiczne zastosowanie do właścicieli i kierowców dorożek samochodowych, o ile z natury rzeczy jest to możliwe i o ile poniżej nie postanowiono inaczej.

§ 40.

Każdy samochód odpowiadający obowiązującym przepisom o pojazdach mechanicznych, dopuszczony do ruchu jako dorożka musi być zaopatrzony w jednolity mechaniczny system przyrządu dla oznaczenia należytości za jazdy, w tak zwany taksametr.

Należytość za jazdę dorożką samochodową oznaczoną przez taksametr musi być zgodną z każdorazową przez władze policijne ustaloną taryfą.

Należytość ta wynosi cenę ustaloną w załączonej do tego rozporządzenia taryfie.

§ 41.

Przed uruchomieniem dorożki samochodowej właściciel powinien przedłożyć polisę na dowód, że przedsiębiorstwo zostało ubezpieczone w jednym z krajowych zakładów ubezpieczeniowych od wypadku.

Właściciel dorożki przejmuje sprawę ustawowego ubezpieczenia osób prowadzących samochód.

§ 42.

Kierowcy dorożek samochodowych obowiązani są do ścisłego przestrzegania przepisów o ruchu na drogach i placach publicznych.

V. Przepisy ogólne.

§ 43.

Do wykonania w niniejszem rozporządzeniu wymienionych obowiązków zmuszeni być mogą tak właściciel dorożki jak i woźnica w drodze zarządzenia policyjnego.

§ 44.

Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia podlegają grzywnie do 30, — zł. a w razie nieściągalności karze aresztu do 3-ch dni, o ile inne przepisy nie przewidują wyższych kar.

Ponadto może władza policyjna przy wykroczeniach przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia lub innym zarządzeniom policyjnym natychmiast cofnąć zezwolenie na uruchomienie i prowadzenie dorożki, z równoczesnem unieruchomieniem tejże.

§ 45.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia. Równocześnie znosi się dotychczasowe obowiązujące rozporządzenia policyjne w sprawie dorożkarstwa.

Gdynia, dnia 10. 6. 1927 r.

L. dz. 977/27.

Kierownik Państw. Urzędu Policyjnego
(—) Dembek.

Załącznik do § 38.

Taryfa

dla dorożek samochodowych w Gdyni.

A. Taryfa.

Taksa I.	Za pierwsze 300 m.	0,60 zł
	za każde dalsze 150 m.	0,10 zł
Taksa II.	Za pierwsze 200 m.	0,60 zł
	za każde dalsze 100 m.	0,10 zł
Taksa III.	Za pierwsze 133 m.	0,60 zł
	za każde dalsze 60 m.	0,10 zł

Taksy powyższe mają następujące zastosowanie:

1) Taksa I. przy jazdach dalekich w **obie strony**
   a) poza granice administracyjne miasta Gdyni,
   b) w centrum miasta, którego granice stanowią: kanał portowy, hotel „Riviera" włącznie.
2) Taksa II.
   a) przy jazdach w jedną wymienionych pod punktem pierwszym,
   b) przy wszystkich jazdach nocnych w obie strony.
3) Taksa III.
   a) przy jazdach w jedną stronę poza kanał portowy na Oksywie i poza „Rivierę" na Kamiennągórę,
   b) przy wszystkich jazdach nocnych w jedną stronę.

B. Czekanie:

Za każde 2 minuty	0,10 zł
za godzinę	3,00 zł

C Bagaż:

bagaż do 10 kg. wolny od opłaty	
bagaż ponad 10 kg.	0,60 zł

Sztuki bagażu zajmującego więcej niż miejsce jednej osoby, kierowca dorożki nie jest zobowiązany zabrać.

D. Dopłata:

Za trzecią i każdą dalszą osobę 0,90 zł.

Gdynia, dnia 10 czerwca 1927 r.

Kierownik Państwowego Urzędu Policyjnego:
(—) Dembek.

Obwieszczenie.

W tutejszym rejestrze spółdzielni pod nr. 33. zapisano: Polskie Zjednoczenie Rybaków Morskich. Spódzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Gdyni. Celem spółdzielni jest, zjednoczenie rybaków na wybrzeżu polskim pod wzgl. gospodarczem, podniesienie dobrobytu członków spółdzielni za pomocą taniego kredytu tudzież organizacji zbytu ryb i ich przetworów na rynkach krajowych i zagranicznych, podniesienie rybołóstwa morskiego i produkcji przetworów do poziomu jak największej sprawności technicznej i rozwoju

Jeden udział wynosi 50 zł. Deklarowane udziały winny być zapłacone najpóźniej w 10-ciu ratach miesięcz. po 5 zł. licząc od daty przystąpienia do spółdzielni. Członkowie spółdzielni odpowiadają aż do 4-krotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Zarząd tworzą: Wacław Wejers z Gdyni, Józef Główczewski z Gdyni, Augustyn Lewiński z Gdyni. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Ogłoszenia winne być ogłoszone w Orędowniku Powiatowym w Pucku i Wejherowie oraz jednym z czasopism spółdzielni. Za spółdzielnię podpisuje zarząd — wszelkie pisma i dokumenta w ten sposób, że pod pieczęcią firmy spółdzielni współdziałający dwaj członkowie zarządu i ten jeden delegat Banku Gospodarstwa Krajowego — nimi uznają swoje podpisy.

Wejherowo, 31 maja 1927 r.

Sąd Powiatowy.

Ogłoszenie

Okręgowy Urząd Ziemski w Grudziądzu

podaje niniejszem do wiadomości, iż dnia 4-go sierpnia 1927 r. odbędzie się w gmachu Urzędu o godz. 10-tej rano licytacja maszyn, przyrządów i aparatów gorzelanych, znajdujących się w maj. Lewino, powiatu wejherowskiego. Dojazd z Wejherowa 25 klm. lub st. Luzino 18 klm. Cena szacunkowa przedmiotów zdatnych do użytku 7 640 zł. Pozatem sprzedaje się 4 820 kg. łomu żelaznego stanowiących zniszczone części maszyn według ceny wywoławczej rynkowej w dniu przetargu. Reflektujący na nabycie winien zgłosić się w oznaczonym terminie i o oznaczonej godz. w gmachu Okr. Urz. Ziem i na ręce urzędnika przeprowadzającego licytację złożyć, przed rozpoczęciem przetargu, wadjum w wysokości 10% ceny wywoławczej.

Wydanie przedmiotów nastąpi po uskutecznieniu zgodnie z art. 72 ust. o ref. rolnej 25% ceny zaoferowanej. Reszta ceny kupna może być spłacona w terminach ustalonych odnośną umową o ile resztująca kwota zostanie dostatecznie zagwarantowana.

Wystawione na licytację przedmioty można oglądać na miejscu w maj. Lewino.

Prezes Okr. Urz. Ziemskiego w Grudziądzu.

Ogłoszenie.

Licytacja. Kwatermistrzostwo Morskiego Dyonu Lotniczego zawiadamia o sprzedaży 2-ch koni wojskowych w drodze licytacji która odbędzie się dnia 20 bm. o godz. 11-tej w Kwatermistrzostwie M. D. Lot. (przy dworcu).

Kwatermistrz: Morsk. Dyonu Lotniczego w Pucku.

Trawinski, kpt. obs.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie